

[Foged.]

rede på nuværende tidspunkt spørge de kommuner, der overvejer at bruge de 3.000 kr., om ikke de skulle tænke sig om to gange, inden de gav sig til at bruge det. Kommunerne har jo mulighed for i henhold til det lovforslag, vi behandler her, selv at bestemme, om de vil lægge sig på 3.000 kr. eller 4.000 kr. — jeg tænker på de kommuner, der i kraft af deres indbyggerantal har disse rettigheder — og de har også ret til at anvende 5.000 kr. som fradrag. Kommunerne og kommunalbestyrelserne bør nøje overveje, om de ikke selv skal tage initiativet til at sætte samme fradrag. Jeg tror, det er kommunernes pligt her at se på, at de ikke gennemfører noget, der har social slagside i kommunen.

Vi anbefaler det ændringsforslag, der er stillet i betænkningen. De ændringsforslag, der uden for betænkningen er stillet af det ærede medlem hr. Sigsgaard, har sådan set tendens i samme retning, men når der nu allerede er arbejdet i den retning, finder vi ingen anledning til at stemme for disse ændringsforslag.

Martin Pedersen: I lighed med de tidligere ordførere kan vi fra vort partis side tilslutte os det af ministeren stillede ændringsforslag, der bevirker, at bundfradraget eller personfradraget for statsskattens vedkommende reelt bliver ens over hele landet. Med hensyn til det ønskelige i, at vi får et ensartet bundfradrag for kommuneskat og statsskat, er vi fuldstændig enige, og jeg er af den opfattelse, at kommunesammenlægning og en ændret byrdefordeling i høj grad vil kunne virke i den rigtige retning.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for det i betænkningen stillede ændringsforslag, og under hensyntagen til det, man er blevet enige om i udvalget, skal jeg anbefale, at man stemmer imod de af hr. Sigsgaard stillede ændringsforslag.

Ømann: SF er jo i udvalget gået kraftigt ind for et ensartet personfradrag. Det ville indebære utvivlsomme fordele, ikke alene af administrativ karakter, efter at nu også fradragsreglerne ved beregning af folkepensionsbidraget er blevet ændret, således at de er parallelle med statsskattens. Venstres ordfører var inde på, at anvendelsen af de 3.000

kr. som personfradrag ville være betænkeligt ud fra sociale grunde, og hertil kan jeg da i fuldt mål slutte mig.

Også det at foretage en tilnærmelse, således som det af VS stillede ændringsforslag går ind for, har vor fulde sympati, men det ligger sådan, at det materiale, vi skulle bruge i udvalget for at tage stilling til dette spørgsmål om personfradraget, ikke kunne nå at komme frem, før kodningen af maskinerne skulle foregå; man måtte nødvendigvis frem til en afgørelse, og derfor har det ikke været muligt at ændre lovforslaget på dette punkt. Men i betænkningen er der utvetydigt fra alle partiers side givet udtryk for et ønske om at få et ensartet personfradrag. Det er naturligvis kun et fromt ønske, en henstilling til ministeren, og derfor finder jeg det naturligt at spørge ministeren direkte her i dag: vil ministeren positivt gå ind for og give et tilsagn om, at vi får et ensartet personfradrag? Er det noget, han vil søge gennemført?

Vi må altså stille os tilfreds med at slippe af med den meget sære regel i § 6, stk. 2, og dette ændringsforslag kan vi gå ind for.

Under hensyn til det forløb, som sagen har haft i udvalget, og som VS kunne have skaffet sig oplysning om, vil vi stemme imod de af VS stillede ændringsforslag.

Sigsgaard: Ved første behandling understregede jeg det paradoksale i, at regeringen på den ene side vil beskytte de store indtægter i de dyre kommuner ved at lave et skatteloft på 66 $\frac{2}{3}$ pct. og på den anden side langer særlig brutalt ud efter de små indkomster i de samme kommuner ved at tillade dem hårdere beskattet, end de kan blive det i de store kommuner. Folk med store indkomster behandles med fløjls-handsker, medens andre, som dårligt nok kan eksistere for deres små indtægter, får jernnæven at føle.

Af betænkningen fremgår det, at alle fra SF til de konservative desværre er enige om at forskelsbehandle de små indtægter på denne måde, og det er også fremgået af det, der er blevet sagt her i dag. Ganske vist står der i betænkningen nogle fromme ønsker om, at vi ad åre skal nå frem til ens personfradrag, men de kunne ønskes glemmes desværre alt for tit. Hvis man virkelig havde ment det alvorligt, at man skulle frem til